

[A. C. D. Petersen.]

Mand og hans Kone og eventuelle Børn har faaet for det Arbejde, de har udført paa en Ejendom under 10 ha.

Naar man regner Arbejdsudgifterne til den Sum, er det ikke underligt, at der kan blive en Procent mere i Forrentningsudbytte af de paagældende Ejendomme, end der kan paa de større Gaarde, som ikke har faaet Arbejdet udført til saa lav en Pris, men har maattet betale et lignende Arbejde med et ganske anderledes højt Beløb, mere end det dobbelte.

Nej, der er intet, som tyder paa, at den nuværende Krise bæres lettere af de smaa Landbrug end af de store. Jeg indrømmer, at de smaa Landbrugere i Krisetider har den store Fordel, at de kan sætte deres personlige Forbrug ned til et Minimum. Det er umuligt for de store Gaarde at gøre dette, thi de store Gaarde kan ikke byde deres Folk de Vilkaar med Hensyn til Kost og Løn, som Ejerne af de smaa Ejendomme, der selv sidder med Ansvaret for Bedriften, maa tage. Men til Gengæld savner det lille Landbrug den Kapitalanbringelse, som de store Gaarde kan tære paa i mindre gode Aar.

Jeg skal derefter vende mig med et Par Ord til den højtærede Minister, som jeg maa tro er enig i de Udtalelser, jeg er fremkommet med, hvis den højtærede Indenrigsminister da har været til Stede, medens jeg holdt mit Foredrag. Den højtærede Minister opererede ogsaa med den Tanke, at naar man lattede Ejendomsskatterne, maatte man vælte Skatterne over paa andre Medlemmer indenfor Kommunen, og den højtærede Minister udtalte henvendt til det ærede Medlem Hr. Krag og mig som Repræsentanter for de Partier, der stiller Forslagene, at hvis man tænkte sig, det skulde være saadan — Gud bevares, man kan tænke sig alt muligt, men der er intet i Lovforslaget, som betyder, at man skal tænke dette.

Den højtærede Minister var inde paa, at vi gav en mægtig Skattegave til de store Ejendomsbesiddere. Jeg skal ikke gentage den Udvikling, jeg før har givet; hvor kan det være en mægtig Skattegave, naar man for nogle Aar siden har taget dette Beløb og nu giver det tilbage, blot fordi Tiderne er saadanne, at man ikke kan beholde det. Den højtærede Minister sagde, vi vilde skruer Udviklingen 20 Aar tilbage uden

Hensyn til de Skævheder, der da var til Stede i Beskatningen. Som Ordførere for Forslagsstillerne har vi fremsat vort Syn paa de Skævheder, den nuværende Beskatning lider under, og vi retter den Anmodning til den højtærede Minister under det Samarbejde, der trods alt maa komme i Gang om disse Skattelovforslag, at paa-vise, hvilke Skævheder den højtærede Minister mener, der er; vi skal saa være villige til at søge dem rettet, naar vi kan opnaa det Formaal at give Landejendomsskatterne en betydelig Lettelse.

Hvad angaar Spekulationsgrunde og Spekulationsvillaer i Københavns Amt, giver jeg mit Partis Tilsagn om at tage fornøftigt Hensyn til, hvad der i saa Henseende kan gøres. Men hvis den højtærede Minister mener, at man gennem Ejendomsskatterne kan indkassere de Værdistigningsbeløb, som med Rette tilkommer Samfundet, hvor der er saadanne Spekulationsgrunde og Spekulationsvillaer i en Egn af Landet, hvor Værdistigningen er stærkt stigende, tror jeg, den højtærede Minister kommer til at revidere sin Opfattelse af dette Forhold. Ogsaa i denne Henseende har jeg i mit Indledningsforedrag, som den højtærede Minister sandsynligvis ikke har hørt, erklæret, at vi fra konservativ Side vil være behjælpelig med at finde en Udligning, som er langt rimeligere og retfærdigere end det nuværende Forhold, som vil vedrøre baade Ejendomsskatterne indenfor Amt og Kommune, baade dem, der stiger, og dem, der ikke stiger, med samme Promille, uanset om Værdistigning er til Stede eller ej.

Den højtærede Minister talte om kommunalt Kaos og statsfinansielle Krav, der ikke kunde opfyldes. Jeg tror, vi vil komme ud over dette Kaos og ogsaa finde Vej frem til at opfylde de Krav, der stilles i Anledning af vore Lovforslag. Den højtærede Minister var naturligvis inde paa, hvor meget bedre Kriseforslaget af 29. Oktober var. Jeg har allerede karakteriseret den Hjælp, som jeg jo ikke kunde stemme for saaledes som mit Parti; hvis man havde fundet en Vej frem til Forhold, der kunde bedre Rentabiliteten indenfor Landbruget, skulde jeg ikke have bebrejdet dem, der gennemførte Kriseforliget, noget, saa var det maaske blevet en Introduktion overfor den høje Regering og Regeringspartierne.